

GLOBALNÍ POLITIKA: O uspořádání společnosti (VIDEO)

- CZ24 News | 4. dubna 2022

Všichni asi vidí, že v naší společnosti není všechno, jak by mělo být, že se v ní slova rozcházejí s činy. A tak lidé začínají přemýšlet, čím to je a jak to změnit. Někdo navrhuje zrušit politické strany, jiný to zuřivě odmítá. Někdo navrhuje začít se soběstačnými občinami nezávislými na tom zlém státu (*může být někdy dobrou obranou začít tvořit uzavřenější skupiny, které jsou více méně soběstačné, ale jen dočasně a rozhodně to nemůže být trvalý cíl; globalizace je proces objektivní také z toho důvodu, že se tak šetří zdroje, je to výhodné pro společnost, když se práce rozdělí a o produkty své činnosti se lidé dělí; a v dnešním moderním světě už to ani jinak není možné, s jeho složitostí; jediné, že bychom se chtěli vrátit do středověku, jak si to přejí „elity“, přišli i o ty znalosti, co už máme, a opět se stali rukojmími těch, co toho budou znát víc*), **ale nikdo se nezamyslí nad Konceptí, podle které žijeme, a že právě od ní se to všechno odvíjí.**

Kdysi jsme žili v socialismu, nazvěme tedy tuto Koncepti socialismem. Co v ní bylo hlavním motem? Že vše ve společnosti se má dělat v zájmu většiny, v zájmu zvyšování životní úrovně většiny, přičemž možnost osobního obohacování jedinců nebo skupin byla radikálně omezena (*tím i jejich zdrojová základna, aby se díky ní mohli chopit moci*). A bylo toho dosahováno? Bylo. Ať už s takovými či onakými chybami nebo nedokonalostmi, ale směřování bylo jasně vytyčené a k tomu jsme šli.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Jak to tedy měli zařídit lidé, nazvěme je třeba globální „elitou“, vyznávající Koncepti parazitickou, kde si menšina žije na úkor většiny, pokud si ji chtěli udržet? Museli tu socialistickou, která měla všechny předpoklady rozšířit se do celého světa, zničit. Napřed se ve 2. světové válce pokusili Sovětský svaz jednoduše zlikvidovat na šesté prioritě. To se jim nepovedlo. Tak posílili priority vyšší, na kterých proti němu nikdy bojovat nepřestali. Tou šestou, 2. světovou válkou ho značně oslabili, připravili o kádrovou základnu těch nejlepších, kteří položili za svou vlast životy, připravili ho o obyvatelstvo řízenou genocidou civilistů, připravili ho o zdroje nutné k obnově toho, co už lidé žijící podle Koncepte socialismu dokázali vybudovat. Sovětský svaz na druhé straně dokázal vyhrát na šesté prioritě, rozšířit Koncepti socialismu a vytvořit socialistický tábor, čímž si část těchto ztrát vykompenzoval. Zdrojová základna Koncepte socialismu se tak rozšířila.

To vedlo k tomu, že Koncepte parazitická musela vybudovat nárazníkové pásmo v podobě sociálního státu v západních státech, aby předvedla, že je životaschopnější a že v ní si lidé žijí lépe (*jinak by se totiž s žádnými sociálními vymoženostmi nenamáhalo, je to v rozporu s touto Konceptí a může to být využito jen jako dočasná zbraň v zájmu dosahování důležitějších cílů*). Nebylo to až tak nesnadné, neboť stále měla pod svým koloniálním palcem velkou část světa, ze které zdroje vysávala. Přitom se svými metodami nikdy nijak netajila, vzpomeňme třeba jen na Vietnam, na převrat v Chile...

A mezitím se po Stalinově smrti globální „elita“ dokázala zmocnit i vrcholů řízení v SSSR. Její metodika a nástroje jsou popsány v knihách vnitřního prediktoru SSSR. (Odkážu například na dřívější článek o *Konceptuální podmíněnost vědy a ovlivňování vědeckého výzkumu prostřednictvím řízení* <https://kob-forum.eu/2021/11/21/konceptualni-podminenost-vedy-a-ovlivnovani-vedeckeho-vyzkumu-prostrednictvim-rizeni/>). Okamžitě začala provádět změny, které z pohledu obyčejných lidí nebyly nijak radikální, přesto měly dlouhodobě dalekosáhlé důsledky. Mnozí z vás už to video viděli, tak ho jen připomenu pro ty, kteří ho ještě neznají, jsou tam shrnuty v základních bodech změny provedené bezprostředně po Stalinově smrti.

Zkuste se na to video podívat očima řízení a představte si, jaké ty změny měly rozsáhlé důsledky. Takže nakonec se jim podobnými kroky povedlo ani ne tak podrýt ekonomiku socialistického tábora, jako ji spíše dezorganizovat. Uměle vytvořené deficity potom byly vystavovány na odiv, jako neschopnost Koncepce socialismu zajistit lidem lepší život. Navíc uměle znepríjemňovali lidem život, jak se jen dalo. Například hranicemi uvnitř socialistického tábora. To jim mimochodem i pomáhalo v jejich experimentech, jak nejlépe toto zřízení podrýt, neboť aplikovali různé metody v různých státech a nebylo žádoucí, aby lidé příliš cestovali a porovnávali, protože by měli snahu to dávat do pořádku a za vyhlášené Koncepce socialismu bylo dost těžké jim v tom zabránit. Utahovali se šrouby s ohledem na jednu jedinou pravdu, aby ji lidem znechutili (*nic nemůže být tak bohubilé, aby se to nedalo přehnat až k absurdnu, jestliže tomu sami lidé nezabrání*) a přidalo se i pronásledování těch, co měli jiný názor. V některých případech to byli Západem placení provokatéři, v jiných lidé, kteří skutečně viděli chyby v řízení a měli snahu je napravovat.

Nakonec lidé, kteří toho o řízení moc nevěděli, začali neživotaschopnosti své Koncepce socialismu pomalu věřit, takže když potom organizovaně udeřili sérií revolucí, socialistický tábor se složil jako domeček z karet a lidé se nestačili divit, jak to bylo snadné a jak snadné bylo začít pro ně do té doby nemyslitelné změny.

Byla ohlášena nová Koncepce, Koncepce parazitická a lidé na ni přistoupili, neboť při pohledu za hranice se jim zdálo, že si tam lidé opravdu žijí lépe. Najednou nebyl důležitý Vietnam, Chile ani další zřůdnosti, kterých se Západ dopouštěl a dopouští a při své Koncepti dále dopouštět bude.

A s těmi politickými stranami to máte tak, že nepomůže ani mít víc politických stran ani jen jednu jedinou, pokud lidé nebudou mít tu správnou míru posuzování toho, co se okolo nich děje a vytyčený jasný cíl svého směřování – KONCEPCI. Dokud nedokážou rozpoznat co je pravda a co lež, a nebudou umět odhadnout, kam kdo svým řízením směřuje (*nadarmo se neříká: podle jejich ovoce poznáš je*). K tomu jsou potřebné znalosti o řízení, mezi které patří například i uvědomění si, jak důležité jsou informace (*tj. především činnosti médií hlavního proudu*) – řízení je proces informační.

I v jedné politické straně vznikají různé frakce, které nesouhlasí s tím či oním. To může za jedné Koncepce být boj o ochranu zájmů – jedinců, skupin a za druhé Koncepce mozkovým brainstormingem sloužícím ke zdokonalení řízení v zájmu většiny. Důležité je především ohlásit Koncepti směřování a té se držet. Jakékoliv odchylky od ní jsou potom vysledovatelné, stačí kontrolovat zpětné vazby a korigovat směřování.

Jenže lidé souhlasili s Konceptí parazitickou a mysleli si, že jich osobně se to nedotkne, nebo se jim dokonce povede vyšvihnout v ní na vyšší příčky s vyšší životní úrovní, než má zbytek společnosti. Už to je základem k tomu, že se jedná o společnost tvořenou fakticky souborem smeček. Z hlediska lidskosti snad ani nemusím komentovat, že od toho se nic dobrého očekávat nedá. Problémem jedinců, kteří si myslí, že si takto pomůžou, je ta skutečnost, že se vždy najde smečka silnější, která si tu slabší podrobí. A čím se tento prvek bude ve společnosti prohlubovat, tím méně si bude silnější smečka dělat starosti s nějakým vnějším zdáním a tím krutější budou podmínky pro ty dole.

Paradoxem je, že ani v úspěšnějších smečkách lidé nebývají šťastní. Lidé tvoří jeden celek, a neštěstí většiny se nemůže neodrazit na zdánlivém štěstí menšiny. Nakonec to vede k tomu, že celá taková společnost degraduje čím dál rychleji, jak to můžeme vidět na vlastní oči na dnešním Západě.

Zlomit se to dá ohlášením jiné Koncepce, spravedlivější, která nebude založena na parazitismu, té se potom řízení ve společnosti přizpůsobí.

Také je nutné si dát pozor na útoky proti státu jako takovému. Stát je jen nástroj, bez kterého se nedá obejít, je to jen nutná samoorganizace společnosti podřízená ohlášené Koncepci. A podle toho, jaká je ta Koncepce vypadá i stát. My máme ještě na čem stavět. Mnozí si pamatují socialismus se všemi jeho výhodami i chybami. Silové složky by si především měly uvědomit, že stanou-li se díky svému postavení kárnými orgány, nepřinese to do budoucna štěstí jim, ani jejich dětem. Příkladem toho je Třetí říše i dnešní Ukrajina. Krátkodobý zisk pro jednotlivce vede k degradaci celého státu, ve kterém žijí i tito jedinci a opět se vracíme k tomu, že se vždy najde smečka silnější a ubránit si to, co se nelidským chováním povedlo shromáždit, bude vždy těžké a nepovede ke snadnému ani šťastnému životu...

AUTOR: Irena

[ZDROJ](#)